

Zondag 13 juni

'Maar een voor een begonnen ze zich te verontschuldigen' (Luc. 14:18)(NBV).

Wat is jouw excuus (1)?

We hebben alle excuses die we maar kunnen verzinnen! In Lucas 14 sprak Jezus over drie mannen die waren uitgenodigd op een bruiloft. In die tijd werd de eerste uitnodiging meestal maanden van tevoren gestuurd. Later kreeg je dan nog een herinnering. Bruiloften waren duur, dus als je een uitnodiging kreeg, dan was dat een hele eer. Ervoor bedanken werd als een belediging gezien. Net als wij allemaal hadden deze mannen het druk. Maar feit is dat ze de uitnodiging al hadden geaccepteerd. En toen zei er een op het allerlaatste moment: 'Ik heb net een akker gekocht, die ik beslist moet gaan bekijken' (v. 18). In die tijd was land kopen een complexe en tijdrovende aangelegenheid en een koper nam altijd ruim de tijd om alles te onderzoeken voor hij besliste. Deze man liet zich weerhouden door zijn bezit. Nummer twee zei: 'Ik heb vijf span ossen gekocht en ik ga ze keuren' (v. 19). Deze man verdiende zijn brood met ploegen, en ossen kopen zonder ze uit te proberen was als een auto kopen zonder een proefrit te hebben gemaakt. Hij liet zich weerhouden door zijn (loop)baan. Nummer drie zei: 'Ik ben pas getrouwd en daarom kan ik niet komen' (v. 20). Met andere woorden: 'Ik ben getrouwd, huisje, boompje, beestje - einde verhaal.' Deze man werd weerhouden door persoonlijke relaties. Jezus had het hier tegen de farizeeën en zei in wezen: 'Jullie jongens hebben een persoonlijke uitnodiging van God gekregen en die heb je verprutst!' Er is niks mis met banen, bezit of (vriendschaps)banden. Het gaat er hier om dat je ervoor zorgt dat het goede je niet verblindt voor het beste. Concluderend: 'Maar een voor een begonnen ze zich te verontschuldigen' en bij bijna ieder van hen speelden materiële en emotionele zaken een rol. En dat is waarom God zegt: 'Richt u op wat boven is, niet op wat op aarde is' (Kol. 3:2).

The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.

UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2010. All rights reserved.

Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.

Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:

tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl

Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.

Maandag 7 juni

'... het volk moet uitbarsten in luid geschreeuw. De muur van de stad zal dan instorten...'
(Joz. 6:5)(NBV).

Hef een triomfkreet aan.

Ben jij verwickeld in een strijd die je vreest niet te zullen winnen? Op wie steun jij? Op God of op jezelf? Toen het volk Israël tegenover de gezamenlijke legers van Ammon, Moab en het Seirgebergte stond, zei God tegen hen: 'Dit is niet jullie strijd, maar die van God' (2 Kron. 20:15). En God heeft nog nooit een strijd verloren! Tegen Jozua zei hij: 'Ik lever Jericho... aan je uit' (Joz. 6:2). Hij zei niet 'later' of 'eventueel'. Nee, hij zei gewoon dat hij het deed. Israël had de overwinning al behaald, nu werden ze opgeroepen ernaar te handelen. Maar de vraag bleef hoe. Gods antwoord: 'schreeuw'. Jozua zei tegen de Israëlieten: 'en als het volk die [de ramshoorns] hoort klinken moet het uitbarsten in luid geschreeuw. De muur van de stad zal dan instorten en iedereen zal de stad binnenklommen' (Joz. 6:5). Geen weldenkend mens zou verwachten dat een schreeuw, hoe luid ook, de muren van een grote stad zou neerhalen. Maar dit was dan ook geen gewone schreeuw; het was een schreeuw van geloof, gebaseerd op een belofte die God had gedaan. Ook al leek een overwinning onmogelijk, toen Israël schreeuwde, antwoordde God door de muren neer te halen en de deuren naar het beloofde land open te zetten. Wanneer jij op zoek bent naar een open deur, en een stenen muur het enige is wat je kunt zien, is 'overwinning' schreeuwen wel het laatste wat je zou willen. Maar je kunt het beter toch doen, want 1) het uitbarsten in lofprijzing leidt tot de overwinning; 2) het is een openlijk getuigenis van je geloof; 3) het verwart de vijand en berooft hem van twee van zijn grootste wapens: twijfel en ontmoediging; 4) gehoorzaamheid, al begrijp je het niet, levert altijd resultaat op. Hef dus een triomfkreet aan, want de overwinning is aan jou!

Dinsdag 8 juni

'Het is de wil van God dat u een heilig leven leidt' (1 Tess. 4:3)(NBV).

Een heilig leven leiden.

Het woord 'geheiligd' betekent 'apart gezet' voor een speciaal doel. Laten we eens kijken naar de oudtestamentische tabernakel: 'De Heer zei...: Maak een bronzen wasbekken... Met dit water moeten Aäron en zijn zonen hun handen en voeten wassen... voordat ze de ontmoetingstent binnengaan...' (Exod. 30:18-20). Handen en voeten wassen? Waarom? Omdat onze handen spreken van ons handelen en onze voeten van ons wandelen, en beide moeten dagelijks worden gereinigd. De psalmdichter schreef: 'Heer, wie mag gast zijn in uw tent?... Wie de volmaakte weg gaat en doet wat goed is' (Ps. 15:1-2). Paulus wijst erop dat er in een groot huis voorwerpen zijn voor bijzondere gelegenheden en voorwerpen voor dagelijks gebruik (zie 2 Tim. 2:20). Dit gaat niet over verlossing. Als christen ben je al in het huis. Nee, het gaat over orde op zaken stellen zodat God ons kan gebruiken op ereposities. Als je al langer met God wandelt, vraagt hij om meer toewijding! A.Z.Tozer schrijft: 'Denk aan mensen die merken dat ze in een religieuze sleur zitten. Zij ontdekken een aantal dingen over zichzelf. Zij zien dat ze ouder worden maar absoluut niet heiliger. De tijd is hun vijand, niet hun vriend. Afgelopen jaar waren ze geen haar beter dan het jaar daarvoor.' Oswald Chambers schrijft: 'Heb ik een steeds inniger relatie met God als heilig God, of met de opvatting van een vriendelijk wezen dat zegt: 'Oh, zonde is niet zo erg.' Natuurlijk, Gods genade is groter dan onze zonde. Maar 'terwijl zijn Geest in ons werkt, gaan wij steeds meer op Hem lijken' (2 Kor. 3:18)(HB).

Woensdag 9 juni

'Opnieuw kreeg hij een droom...' (Gen. 37:9)(NBV).

Wat is je droom (1)?

Jozef kan ons twee belangrijke principes over dromen leren: 1) Houd je droom levend! Er is een verhaal over een stel dat gek was op champignons en bij een straatventer een paar pond kocht. Ze maakten champignonomeletten, champignonsalade, champignonsoep en verzonnen zelfs een champignondessert. Hun kat schrokte de restjes champignons op. De vrouw ging later de keuken in en trof de kat uitgestrekt op de vloer, happend naar lucht. Onmiddellijk belde ze de dierenarts. Hij zei dat ze waarschijnlijk vergiftigde paddenstoelen hadden gegeten. Hij adviseerde hen naar het ziekenhuis te gaan. Nadat hun maag was leeggepompt kwamen ze thuis en verwachtten hun poes levenloos op de vloer aan te treffen. In plaats daarvan lag de poes in de hoek met een kersvers nest jonge katjes. Wat zij als stervenspijn zagen was in wezen barenspijn! Als het erop lijkt dat je droom zijn laatste adem uitblaast, kun je beter toch op God blijven vertrouwen. Je bent dicht bij een nieuwe geboorte dan ooit. 2) Droom opnieuw, alleen groter! Jozef droomde een tweede droom, een nog grotere! 'Nu bogen de zon, de maan en elf sterren zich voor mij neer' (Gen. 37:9). Als jij je droom hebt losgelaten uit teleurstelling, kom dan in beweging en pak hem terug. Heb je hem al vervuld, vraag God dan om een grotere. Lijkt de uitdaging je te groot? Niet voor God. Je dromen zullen hem nooit te groot zijn. 'Is ook maar iets voor de Heer onmogelijk?' zegt hij (Gen. 18:14). Misschien ligt je droom aan het eind van je leven nog op de tekentafel, is hij nog niet helemaal verwezenlijkt of zal een ander hem verwezenlijken, zorg jij nu maar dat je God zoekt en droom opnieuw!

Donderdag 10 juni

'De schenker en de bakker van de koning... kregen een droom...' (Gen. 40:5)(NBV).

Wat is je droom (2)?

Wanneer je een droom hebt, zoek dan het gezelschap van andere dromers. Door de dromen van de schenker en de bakker te verklaren, werd Jozef geïntroduceerd bij de farao. Deze had ook een droom waardoor Jozefs leven compleet veranderde. Bouw daarom aan relaties met mensen die ook een droom hebben, die je geloof versterken en je vormen tot de juiste persoon. 'Zoals men ijzer scherpt met ijzer, zo scherpt een mens zijn medemens' (Spr. 27:17). Wanneer je een droom hebt, moet je zowel vergeten als vrucht dragen. Je bereidheid om te vergeven en te vergeten bevrijdt je van het verleden; je bereidheid om iets nieuws te proberen opent deuren naar de toekomst. 'Ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt' (Fil. 3:13). 'Vergeten' en 'je richten op' vragen om opeenvolgende actie: eerst vergeten en vervolgens je richten op. Waar je weigert overheen te stappen, leef je onder gebukt. Wat je weigert te vergeten, sleep je als een last met je mee door het leven. Heb je geprobeerd te vergeten, maar is het niet gelukt? God zal je helpen. 'De oudste noemde hij [Jozef] Manasse, omdat God hem al zijn ellende en het gemis van zijn familie had doen vergeten. Het tweede kind noemde hij Efraïm, 'want,' zei hij, 'God heeft mij vruchtbaar gemaakt in dit land, waar ik zoveel te verduren heb gehad' (Gen. 41:51-52). Let op de woorden 'God heeft gemaakt'. God kan je helpen eroverheen te komen en verder te gaan. Betekent dit dat je je het gebeuren niet meer voor de geest kunt halen? Nee, dat is geheugenverlies. Het betekent dat je je het niet meer voor de geest wilt halen. God zal je in staat stellen het opnieuw in te kaderen, er wijzer uit te voorschijn te komen en er succesvoller door te worden.

Vrijdag 11 juni

'Om niet hebben jullie ontvangen, om niet moeten jullie geven' (Matt. 10:8)(NBV).

Word een welwillend ontvanger.

Jesus gaf ons de opdracht om te geven en te ontvangen. Tussen beide moet een gezonde balans bestaan. Zijn opdracht om te geven prikkelt onze aangeboren zelfzucht. Zijn opdracht om te ontvangen houdt ons met beide benen op de grond wat betreft onze persoonlijke beperkingen en onze afhankelijkheid van God en anderen. Voor sommigen van ons is ontvangen moeilijker dan geven. Het geven van inzicht, hoop, bemoediging, advies, steun, geld of zelfs onszelf vinden we niet zo moeilijk. Nee, onze grootste uitdaging ligt in het leren beter te ontvangen. Door te ontvangen erkennen we onze behoefte aan anderen en dat is moeilijk voor ons ego. Toch is het in het ontvangen dat we de gever laten zien dat hij iets heeft dat het geven waard is; we voegen waarde toe aan zijn leven. In de ogen van de ontvanger ontdekt de gever zijn waarde. Wanneer iemand ons bijvoorbeeld een horloge geeft dat we vervolgens nooit dragen, is dat horloge dan echt ontvangen? Wanneer men ons een idee aan de hand doet en we nemen het niet eens in overweging, wordt dat idee dan werkelijk op waarde geschat? Wanneer men ons een vriend voorstelt, die we negeren, wordt die vriend dan echt geaccepteerd? Ontvangen is een kunst. Daar is genade voor nodig van onze kant. Het geeft anderen de kans deel van ons leven uit te maken, zo zelfs dat we op sommige gebieden afhankelijk van hen worden. Het vereist van ons de nederigheid om te zeggen: 'Ik heb je nodig, je maakt een beter mens van me. Zonder jou zou ik niet zijn wie ik ben.' Met je hart ontvangen vereist van ons dat we groeien in genade. Er zijn te veel mensen verwond. Zij trekken zich terug omdat hun gaven niet op waarde werden geschat. Vraag vandaag of God je wil helpen een welwillend ontvanger te worden.

Zaterdag 12 juni

'... laat uw koninkrijk komen en uw wil gedaan worden...' (Matt. 6:10)(NBV).

Het breekproces.

In het breekproces is het niet Gods bedoeling om je wil kapot te maken, maar om die te herleiden. Niet om je van je eigenwaarde te beroven maar om je te laten zien dat hij de bron van je waarde is. Gideons driehonderd soldaten moesten hun kruiken breken, wat hen kwetsbaar maakte in de aanval, voordat het licht dat erin zat naar buiten kon schijnen en de vijand verslagen kon worden (Richt. 7). Elisa moest zijn ploeg breken, wat stond voor zijn financiële zekerheid, voordat hij geschikt was voor een dubbel deel van Gods Geest (1 Kon. 19:19-21). Maria moest haar albasten kruik breken, wat haar bruidsschat en hoop op een huwelijk vertegenwoordigde, om Christus' hoogste aanbeveling te kunnen ontvangen (Marc. 14:3-9). Gebrokenheid kost wat. Het gebeurt in etappes. Fase 1: Berouw. Na zijn affaire met Batseba bad David: 'Het offer voor God is een gebroken geest' (Ps. 51:19). Fase 2: Discipline. 'Ik hard mezelf en oefen me in zelfbeheersing, want ik wil niet aan anderen de spelregels opleggen om uiteindelijk zelf te worden gediskwalificeerd' (1 Kor. 9:27). Fase 3: Intimiteit. Je houdt van bidden en Gods Woord omdat je daardoor met hem in contact komt. Maar je zult alle afleiding van buiten moeten bevechten om die plek van intimiteit te bereiken. En je zult het wereldse binnenin je moeten bevechten om er te blijven. Waar het bij gebrokenheid om gaat is een overgave aan Gods leiding. Dick Rasanen schrijft: 'Lieve God, ik probeer zo graag zelf de baas te spelen. Ik vind het zo pijnlijk om te beseffen dat ik niet degene ben die de touwtjes in handen heeft. Help me om te weten wanneer zeggen 'ik werk alleen maar hier' een belijdenis is en niet slechts een manier om verantwoordelijkheid te ontlopen.'